

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

Deo, quibus etiam illa adiungebat, quæ Deus illi in bonum animarum reuelabat. horum omnium aliqua referemus insigniora, & primùm quidem, quæ in varia personarum genera effecit, in quibus maximè se prodiderunt præclara eius talenta.

§. I.

INCIPIENTES autem ab eius Orationis efficacitate: erat hæc præcipuum telum, quo indurata, ac rebellia corda expugnabat, cum eius colloquia, & rationes non sufficiebant; obtinebat enim tunc à Deo earum efficacitatem: ferè enim quidquid memorabile erga proximos siue sæculares, siue Religiosos fecit, suis illud Orationibus impetrauit, nunc quidem solis; nunc adhibita sua industria, ac diligentia, vt in sequentibus exemplis apparebit.

INGRESSVS fuit Collegium nostrum Metinæ secularis quidam, ad spiritualia Societatis exercitia peragenda, eo animi decreto, vt in ea remaneret. Sed Dæmon non dormiens, ægrè hoc ferebat: quare die quarto aggressus est illum adeo graui tentatione redeundi ad sæculum, vt se illi dediderit: ideoque Patri tradenti ipsi exercitia dixit, se velle discedere. Pater ille conatus est multis rationibus illi persuadere, illam esse tentationem Sathanæ, conantis ipsum in propriam perniciem trahere: sed nihil hæc profuerunt. Pater ergò ille rem totam Patri **BALTHASSARI**, qui Rector tunc erat, aperuit: is ab homine petijt, vt hoc saltem nomine, quod ipse id rogaret,

M ret;

ret, quiesceret illa nocte vsque mane : acquieuit
 homo ob magnam reuerentiam, quam Patri omnes
 exhibebant ; timens se à Deo puniendum, nisi
 quod perebatur præstaret. Vir ergo Sanctus ad
 commune suum refugium, orationem scilicet, co-
 fugit : & præmissa ingenti corporis sui verbera-
 tione, totam noctem consumpsit supplicando
 Deo Domino nostro, vt tentati, iamque victi ho-
 minis oculos aperiret, & tentationem remoueret.
 Exaudiuit eum Deus, attendens quanto seruo-
 ac fiducia id peteret, & ob serui sui vigilias sub-
 uenit tentato dormienti. Vidit enim in somnijs
 crudeles duos viros expectantes illū ad Collegij
 nostri fores: vt pugionibus ipsum cōfoderēt, truci
 vultu minitantes, se id facturos, si exiret : & mor-
 tuū illum ibi relicturos. Exitus ostendit somnium
 fuisse à Deo, & sancto Angelo eius custode : adde-
 enim trepidus adeo hūc mutatus fuit, cum excita-
 retur ; vt anxie expectaret tempus matutinum,
 vt ad sanctum Patrem BALTHASSAREM
 accedens, ad eius pedes se prostraret: quod re-
 ipsa fecit, instantissimè petens, admitti in
 Societatem : quod, exercitijs absolutis, cum
 magna animæ eius utilitate fuit factum, &
 magno cum fructu perseverauit, bene faci-
 ens alijs multis in suis occupationibus. & ip-
 semet retulit, quæ iam diximus: rem totam
 efficacitati tribuens orationis viri huius san-
 cti.

NEC minus stupendum, quod in eodem Col-
 legio accidit cuidam Tyroni : qui tentationi de-
 serendi Societatem, & ad Carthusianos transi-
 eundi acquieuit, offerente illi Dæmone commo-
 dam

dam ad id occasionem, ea scilicet mente, ut utriusque faceret iacturam. Nam, quadam nocte in ætate, cum portæ domus clauderentur, mansit ipse in horto; & per murum ascendens exiit. Qui constituto tempore cubicula visitabat, aduertit, Tyronem illum abesse: & suspicatus, quod esse poterat, accessit Patrem BALTHASSAREM, qui tanquam Pastor bonus pro more suo vigilabat supra gregem suum. Audiens igitur, quæ Visitator ille dicebat: ipse statim ad Sacellum beatissimæ Virginis illius Collegij se contulit, & præmissa de more disciplina, pernoctauit in oratione, supplex orans Dominum nostrum, & sacratissimam eius matrem, ut errantis ouiculæ misererentur: ne in lupi infernalis dentes eam deuorare, & secum ad inferna trahere satagentis, incideret. Fuit hæc oratio aded efficax, ut non solum exaudiretur, sed etiam ipsi reuelaretur, Tyronem ab illo periculo, quod erat aliàs horrendum, liberum rediturum. Pauperculus enim Nouitius valde anxius properabat, existimans aliquem ipsum insequi, & ad singulos passus se deprehendi. cum igitur ad medium itineris peruenisset, cœpit illum vehemens quædam apprehensio turbare, quæ valde illum perplexum reddidit, & nescientem quò se verteret: occurrebat enim illi, quod in Monasterio Carthusianorum nomine Aniago, quò ille pergebat, non essent fidem adhibitori eius verbis: si enim interrogarent, vnde veniret, facillè cognoscerent, ipsum fugere ex Societate; atque hoc ipso nomine, se

M a non

non esse recipiendum. Redire autem retrò
 debatur illi valde difficile; in sæculo verò re-
 manere, valde ignominiosum. Pergebat
 nihilominus in suo itinere, donec peruenit ad
 pontem cuiusdam fluminis: & tunc adfuit le-
 pus infernalis, inhians vt pauperulam animam
 deuoraret, proponens eius imaginationi
 exuendam talem perplexitatem, optimum
 remedium, ex ponte se in flumen præcipitare
 & submergi: vt breui hoc compendio semel
 se ab omnibus expediret: premente autem
 eum grauiiter desperandi tentatione: placuit
 DEO Domino nostro propter Orationem sancti
 eius Pastoris, vt in medijs illis tenebris
 formula quædam lucis illi splenderet, persuaden-
 tis vt mox ad Societatis Collegium rediret, quæ
 fore facillimum, quasi cum esset nox, non
 aduertissent ipsius absentiam; posse autem ip-
 sum eadem via, quæ exiuerat, redire; & in ho-
 tello remanere, donec reliquæ Collegij portæ
 aperirentur; illis autem apertis, posse statim re-
 tro se conferre, nullo vidente, aut aduertente.
 Verum hoc illi est adeò facile, cum prius difficilli-
 mum videretur, vt statuerit redire: & ita omni-
 nò euenit, vt cogitauerat; aut potius, quemad-
 modum bonus Angelus ipsi inspirauerat: mansit
 igitur, cum ille idem, qui eum abesse aduerte-
 rat, domi illum videret, accessit statim ad fan-
 ctum Patrem, vt id ei indicaret: qui respondit, se
 iam id scire, gratias DEO propterea agentem.
 Post dies aliquot vocans ad se Nouitium, illi
 retulit, quæcunque sibi euenissent; & impo-
 sterum perseverauit, mansitque adeò quietus
 atque

atque si nihil tale sibi euenisset. Ex quo apparet, quanto amore Deus seruum suum hunc prosequeretur: cum non solum ab eo peti ita concederet, sed etiam statim reuelaret, exauditam esse eius orationem, vt eò citius à dolore & sollicitudine liberaretur.

SED adhuc fuit admirabilius quod euenit Patri Francisco Abulensi magno Societatis nostræ Religioso, (qui profectus cum Classe Diui Martini Padillij in Hyberniam, dum rediret Cluniæ (vulgò Corunia) obiit) hic, inquam, cum Salmanticæ studeret, essetque iuuenis elegans valde ac strenuus, tempore Quadragesimæ recepit se in Collegium nostrum (quemadmodum multi alij eo tempore ibidem facere consueuerunt) ad Confessionem exactius peragendam, & aliquod Orationis Exercitium habendum: nihil tunc cogitans de suscipiendo Satu Religioso. Sed paucos post dies, ex quo se colligere cœperat, magnum ei lumen dedit **D E V S**, quo eius intellectus omninò conuincebatur, expedire sibi, mundo renunciare, & Societatem amplecti, ob multas & graues rationes, quæ illi occurrebant: sed quamuis tantam rationum vim experiretur, voluntas tamen ad eò repugnabat, vt magnas quasi mortis angustias sentiret: ita vt necessarium illi esset, cubiculo exire, vt paululum respiraret, videbatur enim sibi, quasi suffocari. Ad hominem ita afflictum, accessit Pater **B A L T H A S A R**, eumque est consolatus dicens, se rem **D E O** commendaturum? & effecturum, vt alij Domestici idem facerent. Fuit eius oratio

adèd efficax, vt intra breue temporis spatium dederit illi DEVS animum, vt omnes occurrentes difficultates superaret: ideoque decreuit cum ingenti feruore, & lachrymis ingredi Societatem, & perpetuè in ea manere, etiam si maiores essent difficultates deuorandæ. Scitum igitur atque se ad pedes CHRISTI Domini proiecit, & sacrificium hoc sibi obtulit, tantam cordis sui mutationem sensit, vt facillè appareret, illam fuisse dexteræ Excelsi. nullam enim anxietatem, aut angustias; sed maximam sentiebat consolationem, & extraordinarium desiderium, vt in Societatem acciperetur. Redijt Pater BALTHASSAR ad illum visitandum, & cum ipse quod acciderat, retulisset: facie quadam valde serena dixit ei Pater: gratias maximas Deo Domino nostro agas pro accepto tanto beneficio: iam mihi constabat hoc ita futurum; quemadmodum cum a Elias dixit ad patrum suum, vt ascenderet, & prospiceret contra mare, an aliqua nubes ascenderet, iussitque illum reuerti septem vicibus. in septima autem vicibus dixit puer: ecce nubecula parua quasi vestigium hominis ascendit de mari. & tunc Elias ait: ascende, & dic Achab: iunge currum tuum, & descende, ne occupet te pluuia. Et ita factum est. nam cum ille se verteret huc, & que illuc, ecce cæli contenebrati sunt, & factum est pluuia grandis. Ita & ego hoc futurum esse præuidi: quod tibi soli dictum existima, vt secretum serues. Ex quibus verbis licebat conijcere: ipsum sua oratione id à DEO impetrasse.

23. Reg. 18
43.

sibi que in ea ita fuisse reuelatum. Et idem Pater Franciscus Abulensis hoc, suo scripto confirmavit: & cuidam alteri Patri sibi familiari adiecit, quod postquam ipse in Societatem admitti petiuisset, & Pater BALTHASSAR respondisset, se velle ipsum recipere: Dæmon tentationem repetiisset tam vehementer, ut ipsum poeniteret, petiisse admitti. quare volens exercitia inchoata absque nota deserere, à Patre BALTHASSARE petiisse facultatem exeundi, ut quibusdam suis cognatis valediceret, & negotium quoddam cum eis expediret. Patrem verò ipsi respondisse: discede in nomine Domini: & quemadmodum tu vis tempus accipere, ut cogites, quid sis factururus; & nos illud accipiemus, ut cogitemus, quid nobis expediat. ex quo responso se intellexisse Patrem BALTHASSAREM ipsius cogitationes agnouisse: quare decreuit ipse ibi manere, donec re ipsa fuit in Societatem admissus.

§. II.

ET HOC alterum fuit, in quo admirandos fecit in animabus fructus, quia scilicet occulta, quæ in cordibus hominum gerebantur, antequam illi ea panderent, ipse cognoscebat, eò quod illa Deus ipsi reuelasset, in eos fines, quos ipse Deus intendebat: cuius rei aliqua valde notabilia exempla subiiciemus. *Primum* fuit Dñi Francisci Reynosi, qui postea fuit Episcopus Cordulensis: Is enim ex Vrbe rediens cum magnis Ecclæstasticis redditibus, voluit se per dies aliquot in

M 4

domum